

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **D. R.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 21 grudnia 2023 r.
wniosku obrońcy z urzędu skazanego D. R.
o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z tytułu sporządzenia opinii o
braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania
na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze
(tj.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 ze zm.)

p o s t a n o w i ł:

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. O., Kancelaria
Adwokacka w W., kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć
złotych i sześćdziesiąt groszy 60/100) – w tym 23% podatku od
towarów i usług – tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii
o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie
postępowania.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 5 grudnia 2023 r. sędzia Sądu Najwyższego wyznaczył
na podstawie art. 81 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 zd. 1 k.p.k. i art. 84 § 3 zd. 1 k.p.k.,
skazanemu D. R. obrońcę z urzędu w osobie adwokata B. O. w celu zbadania akt
sprawy Sądu Okręgowego w Łodzi o sygnaturze IV K 1/19 pod kątem zbadania
istnienia podstaw do ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie

postępowania lub poinformowania Sądu Najwyższego, że nie stwierdzono podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 21).

W dniu 19 grudnia 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo (przewodnie) obrońcy wraz z opinią prawną o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia w imieniu skazanego wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt II AKa 88/20, zmieniającym w części wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 października 2019 r., sygn. akt IV K 1/19. Opinia ta zawiera wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu nieopłaconej ani w całości, ani też w części w zakresie przedmiotowej opinii (k. 28-31).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek obrońcy z urzędu skazanego D. R. jest zasadny i należało go uwzględnić — z uwagi na fakt, że adwokat B. O. jako wyznaczony obrońca z urzędu po zapoznaniu się aktami sprawy sporządził w niniejszej sprawie opinię prawną o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, a wynagrodzenie z tytułu udzielenia pomocy prawnej z urzędu nie zostało przez kogokolwiek uiszczone choćby w części.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (t.j.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 ze zm.), koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wysokość tego wynagrodzenia regulują odpowiednio przepisy § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j.: Dz. U. z 2023 r. poz. 2631 ze zm.). W myśl § 17 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia, za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania, opłata wynosi 360 zł. Orzekając w przedmiocie wynagrodzenia obrońcy z urzędu Sąd Najwyższy uznał, że należało zasądzić na rzecz obrońcy kwotę 720 zł za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania - która to kwota została powiększona o 23% VAT zgodnie z § 4 ust. 3 Rozporządzenia. Wskazane wynagrodzenie uwzględnia wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 23 kwietnia 2020 r., w sprawie SK 66/19

(Dz. U. z 2020 r. poz. 769) oraz z dnia 20 grudnia 2022 r. wydany w sprawie o sygn. akt SK 78/21 (OTK-A 2023/20, LEX nr 3489599) stwierdzające, skrótowo rzecz ujmując, że analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane z urzędu i zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, iż różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 1 marca 2023 r., III KO 110/20, LEX nr 3514316 oraz z dnia 14 lipca 2023 r., IV KO 131/22, LEX nr 3585185). Podzielając stanowisko Trybunału Konstytucyjnego należało przyznać wynagrodzenie w kwocie analogicznej do stawki minimalnej wynikającej z § 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1964) powiększonej o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

AG

[ms]